

Mimre sammen med bestemor

Hvorfor hadde ikke Mari vært mer tålmodig med bestemor?

Av Jane McBride
(Basert på en sann historie)

Mari rynket pannen. Bestemor fortalte den samme historien. Igjen.

Bestemor kom for å bo hos Maris familie for noen måneder siden. Mari var glad i henne, men det var noen ganger slitsomt å være sammen med bestemor. Hun fortalte de samme historiene om og om igjen. Noen ganger begynte hun på nytt før hun var ferdig med å fortelle historien.

Mari sukket. "Bestemor, du har allerede fortalt meg den historien," sa hun.

Bestemor så ned og sa: "Gjorde jeg det?"

"Ja. Du fortalte meg den for bare noen minutter siden," svarte Mari.

"Jeg husker ikke," sa bestemor. Hun virket trist og forvirret. Så reiste hun seg og gikk tilbake til rommet sitt.

Mari ble lei seg fordi hadde opprørt bestemor. Helt siden bestefar døde, hadde bestemor blitt stadig mer glemsom. En gang lot hun til og med komfyren stå på, og det startet en brann på kjøkkenet hennes. Det var da mamma og pappa lot bestemor få bo hos dem.

Mari fant pappa på kjøkkenet. "Jeg er virkelig glad i bestemor, men jeg blir så lei av å høre de samme historiene. Hvorfor husker hun ikke at hun allerede har fortalt meg historien omtrent femti millioner ganger?" spurte Mari.

Pappa smilte og sa: "Jeg vedder på at det ikke er femti millioner ganger, men jeg vet det er vanskelig. Bestemoren din har en sykdom i hjernen som får henne til å glemme ting. Historiene hennes er en måte å prøve å huske på hvem hun er."

Mari hang med hodet. Hvorfor hadde hun ikke vært mer tålmodig med bestemor? Bestemor hadde alltid behandlet henne med kjærlighet. Hun kalte henne "min Mari". Mari tenkte på da hun pleide å hjelpe bestemor å plante blomster og luke i hagen.

Mari banket på bestemors dør.

"Kom inn," sa bestemor. Mari åpnet døren. Bestemor satt i en stol med Skriftene åpen på fanget.

"Bestemor, vil du være så snill å fortelle meg hvordan du og bestefar ble medlem av Kirken?" spurte Mari.

Bestemor kikket opp. "Vil du høre om bestefar og meg?" spurte hun med håpefull stemme.

Mari satte seg ved siden av bestemor. "Det vil jeg. Jeg vil høre alt," sa Mari. Mari tok bestemors hånd og sa: "Du er veldig spesiell for meg, bestemor. Det vil du alltid være."

Bestemor smilte, satte seg bakover i stolen og begynte å fortelle historien.

Mari hadde hørt historien mange ganger, men denne gangen følte hun seg ikke irritert eller utålmodig. I stedet følte hun kjærlighet og forundring. Hun visste at bestemor og bestefar hadde ofret mye da de sluttet seg til Kirken i Tyskland. Besteforeldrene hennes hadde flyttet langt hjemmefra, slik at de kunne bo i nærheten av andre medlemmer av Kirken.

Bestemor avsluttet historien og smilte. "Du er en god jente, min Mari."

Mari ga bestemor en klem. "Takk, bestemor. Jeg er glad i deg," sa Mari. ●

Denne historien fant sted i USA.